

[Lange.]

Landstinget, kunde man gaa ud fra, at der ikke var nogen Mulighed for Gennemførelse af dette Lovforslag eller af et Lovforslag, der blot i nogen Grad imødekom de Krav, man fremsatte fra Ministerens og Regeringspartiernes Side. Jeg er derfor gaaet ud fra, at det kun vilde være at spille Udvalgsmedlemmernes Tid, om man indkaldte til Møder i dette Udvalg. Jeg er ingen Ynder af den Form for Behandling af et Lovforslag, at man indkalder til et enkelt Møde, hvor man fører en Skinforhandling, men fra alle Sider er klar over, at i Virkeligheden er det hele ørkesløst, og jeg tror, at den samme Opfattelse har gjort sig gældende hos Udvalgsmedlemmerne. Der er over for mig ikke fra nogen Side rettet Henvendelse om at indkalde til et Møde i Udvalget; var det sket, vilde jeg naturligvis have indkaldt til et saadant Møde. Der var overhovedet ingen, som tog Ordet ved Sagens første Behandling i Fjor, og jeg har det Indtryk, at den højtærede Socialminister, hvis Indsats paa dette Omraade i de 4 Aar har indskrænket sig til den aarlige Forelæggelse af det samme Lovforslag, heller ikke har savnet Lovforslaget, siden det første Gang blev forelagt.

Naar den højtærede Minister synes at mene, at det er noget eksempelløst, der her er sket, næsten en Helligbrøde over for Landets lovlige Regering og derfor noget, der burde straffes haardt, kan jeg oplyse Ministeren om, at der gives mange Eksempler paa, at der ikke har været ført Udvalgsforhandlinger om Forslag, som Tingets Flertal ikke har ønsket at fremme. Vil den højtærede Socialminister reformere paa dette Omraade, vil jeg anbefale Ministeren at begynde inden for sin egen Kreds. Jeg kan give den højtærede Minister den Oplysning, som sikkert vil overraske ham, at det i det andet høje Ting, hvor Ministerens Meningsfæller har Ledelsen i Udvalgene, er en Regel med kun ganske faa Undtagelser, at der til Behandling af den meget lange Række af Forslag — i mange Tilfælde ogsaa Forslag, der senere har vist sig at være banebrydende —, som er blevet fremsat af mine Partifæller, og om hvilke der efter en Førstebehandling er blevet nedsat Udvalg, aldrig har været indkaldt til Udvalgs-møde. Jeg vil derfor, naar den højtærede Minister mener, at det er urigtigt fra et Tings Flertals Side at behandle en Sag saaledes, henstille, at han da søger at faa sine Partifæller i det andet høje Ting til at optage Udvalgsforhandlinger om de Forslag, som fremsættes af Det konservative Folkepartis Medlemmer i Folketinget.

Hvis den højtærede Minister vilde gøre det, kunde man sige, at heller ikke denne Forhandling havde været ørkesløs.

Lausten: Jeg skal ikke gentage, hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at sige om dette Spørgsmaal; det vilde være formaalsløst og unyttigt, saa meget mere som det ikke er her, det skal foregaa, men i Udvalget, hvis vi da i Aar kommer til at holde Møder i Udvalget.

Mit Parti er villigt til at gaa ind i en Forhandling om dette Forslag og villigt til at gennemføre det, men vi har jo ikke ret megen Indflydelse paa, hvor stærkt Tempoet skal være. Af de Udtalelser, som fremsættes af det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), slutter jeg, at man fra den Side er klar over, at det vil være umuligt at faa de Ændringer indført i Lovforslaget, som de absolut ønsker indført, og paa en Maade stiller som Betingelse for at gaa med til at vedtage Lovforslaget. Jeg har Indtrykket af, at det ogsaa har været Grunden til, at man ikke har anset det for nyttigt at indvarsle til Udvalgs-møde i Fjor. Der er blevet sagt, at Vedtagelsen af Lovforslaget absolut maatte fremkalde et daarlige Forhold mellem Principal og Lærling eller mellem Mester og Lærling. Det tror jeg slet ikke paa, tværtimod tror jeg, det vilde være gavnligt, hvis der var nogenlunde faste Rammer for Forholdet imellem Lærling og Mester, fastere, end der er i Dag. Der blev ogsaa sagt, at man ikke saadan kan fordele Rettighederne til den ene Side og Pligterne til den anden i det Forhold. Det er vist heller ikke Meningen. Jeg tror nok, at Lærlingene faar deres Part af Pligterne. Hvis Talen ellers er om en Lærling, der kan lære sit Haandværk, tror jeg, Arbejdsgiveren let vil faa den Fordel ud af hans Arbejde, som de Pligter, der paalægges ham, betinger.

Som sagt, vi er villige til at gaa med til at gennemføre Lovforslaget, og jeg anbefaler det til Vedtagelse.

Socialministeren (Steincke): De fremsatte Udtalelser giver ikke Anledning til nogen større Debat om Lovforslagets Enkeltheder, dertil er de i det hele holdt i al for stor Almindelighed, hvad der ogsaa kan være rimeligt, for saa vidt som vi tidligere har haft en meget indgaaende Diskussion om Detailler i Lovforslaget. Jeg vil derfor nøjes med at protestere over for nogle af de Udtalelser, som er fremsat. Naar det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jen-